

Kanske om du tänker öfver
Och uppriktigt talar ut,
Kanske att du mig behöfver
För din existens till slut.

Då jag ej ditt väsen känner
Mer än nått och jemt om mitt,
Låt oss hålla hop som vänner,
Då jag ej kan bli dig qvitt!

Derför, om det dig kan båta,
Lef och följ mig, om du vill!
När jag dör, blir det en gåta,
Hvad du se'n skall ta dig till.

